

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

12. Dies Novemb. Nummicula, non est Christicola. Petrus Damianus
opuscul. 12. c. 8.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

lem fecit, ut ad ejus contemplationem extrâ se aliqui Ethnici raperentur; vix sui præ stupore compotes: quid erit domus Dei, & aula cœli? Itaque ne coram Deo fias despicibilis, ut coràm hominibus fias suscipiendus, despice quam calcas terram, suspice, quod speras cœlum. Est enim illud nimis quàm certum, quod velim tibi persuadeas esse certissimum.

Non cœlum quæret, qui terra totus adhaeret.

12. DIES NOVEMB.

Nummicula, non est Christicola. *Petrus Damianus opuscul. 12. c. 8.*

Ut Deum I.
æstimes,
alia nihil
cæstimes.

HAusta est hæc Tessera ex Petro Damiano. *Sicut, inquit, qui Christum colit, jure Christicola dicitur, ita & qui nummis*

*per custodiam servit, non immeritò nummicola perhibetur. Ut intelligas, quonam animo, desiderio, & studio tendas, vide quid colas: despice quid despicias, aut suspicis. Si tibi placet Deo displicere propter plebem, es plebicola, si colas Deum propter cœlum, es cœlicola, sicut qui colit agrum dicitur agricola. Fateor, plebem subindè vereri, sed & revereri, est prudentiæ. Sic tamen uti Cælaris, de quo scitè scribit ejus frater Gregorius Nazianzenus. *Erat, inquit, intus Anachoreta, coràm Aulicus* Trade subindè faciem mundo, sed cor reserva Deo. Tales fateor plures desiderantur quàm reperiantur. Plerique homines æstimant extimâ, quæ patet larvâ, non intimâ, quæ latet virtute; cum tamen aurea fræna meliorem equum non reddiderint, nec tu hoc ipso*

eris melior, si ornatior; eris mollior, sed non melior. Si putes te posse pariter & colere Deum, & illa qui non sunt Dei, idem hoc est, ac in furnum frigidum immittere panes. Perdis laborem, oleum, operam, quia nulla speranda est merces operis. Sicuti qui tritum ad agium, *plenus venter, non studet libenter*, qui est plenus mundo cum sit vacuus Deo, non est mirum, si non vacet ei vacare circa illa, quæ sunt Dei. At verò alii, qui ad magna nati feruntur & sublimia, imis huiusce contemptis, non aueruntur humiles terræ glebas; sed venantur cæli thesauri. Quia ad egregiarum rerum spem erecti, & cælo investiti, non terræ regionibus spem definiunt, sed beatarum mentium domicilium, noctes diesque cogitant, atque in id omnes cogitationis impetum dirigunt.

II. Nolo tamen consilia consultiſſimo dare, ut videar, ut dici solet, *cælo sidera, & arboribus addam folia*. Tametsi quis audeat tantum præſumere, ut non indigeat alieno consilio, nec tot laqueos, pedicæ, pericula, errores, scelerum nonne ut olim ita & in præſentiarum, totus mundus in maligno est positus? nonne plurimi ut equam, sic bibunt iniquitatem? an non reperitur ex hominum cœtu plurimi, de quibus dicitur perſet, quod de Juliano dixit Gregorius Nazianzenus? *Post Herodem persecutor, & post Judam proditor, post Pilatum Christi cida, post Iudeos Dei hostis?* Quis non in suo gradu inflatur fastu? Quoties dantur dignitates in digniſſimis, cum tamen, ut bene Præſet II. summus Pontifex, *dignitatibus homines dandi sunt, non dignitates hominibus*; adeo ut dignitatum po-

tius habenda sit ratio, quàm ambientium dignitates: ut videlicet dignitatum, ut ita dicam dignitati, honorumque honori consulatur. Quoties à mundo decepti, fidem tamen adhibemus decipienti, credunt se mundo qui cultores suos tam certò decipit, quàm blandè excipit. Quid tamen ægrius ferunt homines, quàm decipi ab homine, præsertim si frequens sit illa deceptio? nam juxtà Petrum Venerabilem, *Primò falli incommodum, secundo sultum, tertio turpè.* Quid mirum, si mundus tam fallus fallat, si impostor imponat, si mendax decipiat mendacis? quot reperire est qui rebus suis parcunt, aliena avidissimè vorant: de alieno sunt profusissimi, de suo maximè tenaces? atque adeò in propria mensa sunt formicæ, in aliena vultures?

III. Omnes homines ad bravium currunt, sed quid juvat currere ad metam, si curras extra viam: (nam) ut prudenter Augustinus: *Melius it claudus in via, quàm cursor præter viam:* quo enim iste velocius fertur, eò erroris ambitus grandiores facit, ægriusque redire in viam potest. Nihil refert navem impellere, nisi ducatur ad portum, quo tendit. Quàm fatui mortalium pletique, qui in recta via ad vitam, & in Dei obsequio, claudicant extra viam, & in mundi cultu velocissimè currunt, & celerrimè tendunt, & validissimè contendunt. Satius est in via Dei esse vel testudinem, quàm in via mundi leporem. Nam ut est proverbium; *testudo dormientem leporem antevertit.* Apologus sat notus est, testudo & lepus de celeritate certabant; constituto itaque die, locoque discessere:

lepus quidem propter naturalem velocitatem, in cursu negligentior factus, in via prostratus dormit; testudo verò suæ conscius tarditatis, continuo recessit, sicque leporem dormientem præcurrens, victoria præmium retulit. O quot sunt in via lata dormientes, sed perniciosissimè & ideò perniciosissimè currentes lepores: in via verò arcta, dormientes studines; in obsequio mundi toti calidi, in Dei verò, toti frigidi, illic oculati, hic excæcati. Multi sunt Cosmophili, pauci Theophili; quis non stupeat cum stupente, non tamen stupido Alberto. *Scrupes, requit, nos posse credere Deum, esse Deum, & tam inde non esse servare.* Sic rebus vilibus præ omnibus Deus vilescit. O si sapis, fac quod suadet Poeta:

Despice res viles, Christi fortissime miles.

13. DIES NOVEMB.

Deo nec laboriosius aliquid quæritur, nec fructuosius invenitur. *S. Augustinus serm. 1. de Trin. c. 3.*

Deus studiosè
quærendus.

Tantum hominis vivere, nihil est, nisi aliquid quærere. Oculi dum vident, aures dum percipiunt, nares dum odorantur, manus dum palpant, lingua dum loquitur, pedes dum moventur, mens dum cogitat, cor dum desiderat, denique homo quoties aliquid agit, aliquid quærit. Sed non omnis qui quærit, invenit. Sæpè invenit quod pœnitet inventi. Illud inter omnia & præ omnibus, quære, quo nihil potes invenire fructuosius. Noli illud quærere quod reperisse te conquereris. Si quæris gaudium, frustra illud